

брашно-то и маслѣнна-та дѣлава на онѣзи страннолюбецѣхъ вдовицѣхъ въ Сарептѣ Си-донскѣхъ. Домитіанъ, списанъ отъ тѣхъ чюдо, припада на нозѣ-тѣхъ учителювы си, като искаше прошкѣхъ и оттогава сѣ наѣчи страннолюбіе-то и на Бога упованіе; оттогава Лавра-та сѣ благослови да имѣтъ отъ всичко изобилно, манастирскы-тѣхъ зданія и келіи сѣ распространихъ и скотове-тѣхъ за по-трѣбѣхъ на братья-та сѣ умножихъ въ манастиръ.

Въ това врѣмѣ имаше въ Лавръ нѣкой си братъ Авксентій, родомъ отъ Азіи, способенъ за монастырскѣхъ слѣжехъ; него помоли икономъ-тъ, да бѣде пастырь на монастырскы-тѣхъ мѣскы и ослы, а той не рачи да послашѣ. Икономъ-тъ наедно съ священници-тѣхъ Іованна и Киріона молахъ Авксентіа да пріймне тѣхъ слѣжехъ, нѣ той пакъ ги непослашѣ; за това приказахъ великому отцу Евтимію, кой-то повыка Авксентіа, и съзвѣташе го отеческы да поемне тѣхъ слѣжехъ, нѣ той отговори: немогъ честный отче, защо-то три нѣща има да ми прѣчатъ: първо, че азъ съмъ чюжде-